

6 Така сега они истрешиха отведнашъ, со скири и топоры, шедѣланните мѣ работы.

7 Изгориха во огънь святилището Твое дори до земята: шкверниха жилището на-името Твое.

8 Рекоха въ сърдцето си: нека ги истрежиме совесѣпниш: изгориха сичките соворища Божји по земята.

9 Знаменїята наши не гледаме: не съществува въке пророкъ, нито (нѣкой) междѣ насъ който да познава, до кога (ще послѣдѣва това).

10 До кога ли, Боже, ще шбезчествѣва против-нико? ще ли да хѣли враго името Твое завсегда?

11 Защо ли удържавашъ рѣката Твоя, и десницата Твоя? (извади ѿ) изъ назѣхата Ти, (та ги) истреки.

12 Но Бегъ (е) сначала Царь мой, Който свършѣва спасенїе по средѣ земята.

13 Ты си раздѣлялъ со силата Твоя морето: Ты си счѣпилъ главките змїевы въ водыте.

14 Ты си счѣпилъ главките на-Левїаана: даль си го истїе на людѣте (които живѣатъ) въ пѣстыни.

15 Ты си отворилъ источники и потоцы: изсѣшилъ си рѣки силны.

16 Твоей (е) деньо, Твоя и нещкѣта: Ты си совершилъ свѣтлината и слънцето.

17 Ты си тѣрилъ сичките предѣлы на-землята: Ты си создалъ лѣтото и зимето.

18 Воспомени това, (че) неприѣтелно направи поношенїе на Господа: и людїе безѣмни похѣлиха името Твое.

19 Не предай на звѣрвете дѣшата на-горлицата Твоя: сохранїето на-бѣдните Твои не дѣй завсвари завсегда.